

ระบบสวัสดิภาพที่สูงขึ้นสำหรับไก่ไข่ – ตัวเลือกที่ปฏิบัติได้จริง

ระบบสวัสดิภาพที่สูงขึ้นสำหรับไก่ไข่ – ตัวเลือกที่ปฏิบัติได้จริง

ระบบกรงสำหรับไก่ไข่ ไม่ว่าจะเป็นแบบธรรมดาหรือแบบเสริมประสิทธิภาพ ไม่สามารถตอบสนองความต้องการทาง สรีรวิทยาและพฤติกรรมของไก่ไข่อย่างเต็มที่ ระบบทางเลือกอื่นที่ปราศจากกรง หากได้รับการออกแบบและจัดการอย่าง เหมาะสม จะช่วยให้ไก่สามารถแสดงพฤติกรรมตามธรรมชาติของพวกมันได้มากขึ้น และมีศักยภาพในการได้รับสวัสดิ ภาพในระดับที่สูงขึ้นสำหรับไก่ ในขณะที่บริษัทต่าง ๆ ให้คำมั่นที่จะยุติการใช้กรงสำหรับแม่ไก่ในห่วงโซ่อุปทานของตน ผู้ผลิตจำเป็นต้องลงทุนในระบบที่ให้มาตรฐานสวัสดิภาพที่ดีแก่แม่ไก่ตลอดทั้งชีวิต สำหรับผู้ที่อยู่ในสหภาพยุโรป ต้อง ปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับโรงเรือน ระบบการเลี้ยงแบบปล่อยอิสระ และระบบเกษตรอินทรีย์ และสำหรับผู้ที่อยู่ใน ประเทศอื่น ๆ ที่ไม่มีกฎหมาย เราแนะนำให้ใช้มาตรฐานเหล่านี้เป็นมาตรฐานขั้นต่ำ

ระบบการเลี้ยงแบบปล่อยอิสระมีศักยภาพด้านสวัสดิภาพ สูงสุดสำหรับแม่ไก่

แม่ไก่แสดงพฤติกรรมที่หลากหลาย เช่น การหาอาหาร การเกือกฝุ่น การคุ้ย เชื้อ และการเกาะคอน

เอกสารนี้ให้ข้อมูลที่เป็ประโยชน์สำหรับบริษัท อาหารและผู้ผลิตที่เปลี่ยนไปใช้ระบบการเลี้ยง ไก่ไข่แบบไร้กรง ซึ่งครอบคลุมไปถึง:

- บทสรุปเกี่ยวกับกฎหมายในปัจจุบันของสหภาพยุโรป
- ปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิภาพที่สำคัญของไก่ไข่ – รวมถึงการ จิกขน กระดุกอกหัก และสุขภาพเท้า คืออะไรและจะจัดการ อย่างไร
- การเลี้ยงไก่สาว – ข้อควรพิจารณาที่สำคัญสำหรับการเลี้ยง ลูกไก่ และเรื่องนี้จะส่งผลต่อสวัสดิภาพของไก่ตลอดชีวิตอย่างไร
- โรงเรือนประเภทต่าง ๆ ที่ไม่ใช่กรง – รวมถึงระบบหลาย ชั้น/ระบบกรงไก่ ระบบชั้นเดียว/พื้นเรียบ ระบบ Rondeel และ โรงเรือนเคลื่อนที่
- คุณสมบัติการออกแบบโรงเรือนที่สำคัญ – ข้อกำหนด สำหรับแสงสว่าง การระบายอากาศ และการควบคุมสภาพ อากาศ เครื่องให้น้ำและอาหารไก่ ฟางปูพื้น ขนาดพื้นที่และฝูง สัตว์ การทำรัง การจัดพื้นที่สำหรับเกาะ การเสริมคุณค่า โรงเรือนและระเบียบ
- การรับรองการใช้พื้นที่นอกกรงในระบบการเลี้ยงแบบ ปล่อยอิสระ – ให้รายละเอียดวิธีการเพิ่มการใช้พื้นที่ของไก่ใน ระบบปล่อยอิสระ
- การประเมินสวัสดิภาพของแม่ไก่ – โดยใช้มาตรการ ผลลัพธ์ด้านสวัสดิภาพสัตว์

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมและการสนับสนุน โปรดดูที่แหล่งข้อมูลทาง เทคนิคของเราเกี่ยวกับสวัสดิการแม่ไก่ หรือ [ติดต่อเรา](#) ที่ Compassion in World Farming

คำแนะนำของ Compassion

ระบบโรงเรือนแม่ไก่ที่ดีควรจัดให้มีสภาพแวดล้อมที่หลากหลาย และกระตุ้นเชิงเอื้อให้สามารถแสดงพฤติกรรมได้หลากหลาย การเกาะคอน หาอาหาร ทำรัง และเกือกฝุ่น ล้วนเป็นพฤติกรรม ที่ต้องจัดให้มีอย่างครบถ้วน การออกแบบที่มีโครงสร้างและ ความคิดที่ดีต้องพิจารณาถึงบทบาทเชิงรุกสำหรับไก่ในการใช้ พื้นที่การทำงานที่กำหนด ต้องลดพฤติกรรมการจิกขนให้เหลื น้อยที่สุด ไม่ใช่การตัดจะงอยปากออก แต่เป็นการจัด สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและการเลี้ยงปลูสัตว์ที่ดี การเลี้ยงไก่ สาวในระบบที่คล้ายกันซึ่งไก่จะได้รับประสบการณ์ในการวางไข่ เป็นส่วนสำคัญในการสร้างความมั่นใจว่าการออกแบบที่ดีจะ เป็นประโยชน์สำหรับไก่อย่างแท้จริง ระบบการเลี้ยงแบบปล่อย อิสระ/ระบบ Rondeel ให้ศักยภาพด้านสวัสดิภาพสูงสุด และ ต้องมีการเตรียมการเพื่อส่งเสริมให้ไก่สามารถมีอิสระได้อย่าง เต็มที่

ระบบสวัสดิภาพที่สูงขึ้นควรรวมไปถึง:

- พื้นที่ใช้สอยสำหรับไก่ในการแสดงพฤติกรรมเฉพาะ เช่น การเกาะ การเกือกฝุ่น การคุ้ยเชื้อ การหาอาหาร และการ เกาะบนที่สูงในเวลากลางคืน
- ระเบียบ (พื้นที่กลางแจ้งที่มีหลังคา) ซึ่งจำเป็นสำหรับระบบ โรงเรือนทั้งหมด และเป็นส่วนเสริมที่ดียิ่งสำหรับระบบ ปล่อยเลี้ยงอิสระ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันที่สภาพอากาศ เลวร้าย
- พื้นที่เพียงพอเพื่อไปยังส่วนต่าง ๆ ของโรงเรือนและเข้าถึง ช่องโหว่ได้อย่างง่ายดาย
- หัวให้น้ำไก่และอาหารบดเพื่อลดความเสี่ยงในการจิก ขน
- พื้นแข็งในโรงเรือนโดยที่อย่างน้อย 1 ใน 3 ของพื้นปูด้วย ฟางแห้ง
- พื้นที่เกาะอย่างน้อย 15 ซม. ต่อไก่หนึ่งตัว
- กล่องแบบรังนอนอย่างน้อย 1 กล่องต่อไก่ 5 ตัว
- ฝูงไก่ไม่เกิน 4,000 ตัว
- การเสริมคุณค่าโรงเรือน เช่น เชือก ก้อน หญ้าอัลฟัลฟา และก้อนฟาง
- การเสริมคุณค่าให้กับพื้นที่รวมไปถึงทั้งต้นไม้ พุ่มไม้ และโรงเรือนเทียม หทรายหรือดินแห้งสำหรับการเกือกฝุ่น

* บางครั้งมักเรียก Rondeel ว่าระบบปล่อยอิสระของเนเธอร์แลนด์ เราแนะนำระบบนี้เนื่องจากมีการออกแบบที่เป็นเอกลักษณ์ซึ่ง ตอบสนองความต้องการเชิงพฤติกรรมทั้งหมดของแม่ไก่ รวมถึงพื้นที่ภายนอก อย่างไรก็ตาม ภายใต้กฎหมายของสหภาพยุโรป ในปัจจุบัน จะไม่มีการกำหนดพื้นที่เลี้ยงนอกอาคารที่ปล่อยเป็นอิสระเนื่องจากข้อมูลจำเพาะเกี่ยวกับพื้นที่เลี้ยงนอกอาคาร สามารถรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับระบบ Rondeel ได้ในคู่มือ

การลงทุนสำหรับอนาคต

Compassion แนะนำให้ผู้ผลิตและบริษัทต่าง ๆ ลงทุนใน ระบบปล่อยเลี้ยงอิสระหรือระบบ Rondeel* ความต้องการของ ผู้บริโภคในเรื่องสวัสดิภาพสัตว์ที่ดีขึ้นยังคงเพิ่มขึ้นทุกปี ดังนั้น การลงทุนในระบบการเลี้ยงแบบปล่อยอิสระมีศักยภาพด้าน สวัสดิภาพสัตว์สูงสุดจึงเป็นการลงทุนสามารถรองรับใน อนาคตได้

พิจารณากำหนดที่ดินสำหรับการเข้าถึงการปล่อยเลี้ยงอิสระ หากเป็นไปได้และรวมคุณสมบัติการออกแบบล่าสุดไว้เสมอ ระเบียบ (ครอบคลุมพื้นที่ภายนอก) เป็นส่วนสำคัญของการ ออกแบบโรงเรือน แต่มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับระบบ โรงเรือนที่ไม่มีกรงเข้าถึงพื้นที่เลี้ยงนอกอาคาร

นอกจากนี้ จำเป็นต้องมีการวัดผลสวัสดิภาพเป็นประจำเพื่อ ระบุปัญหาในด้านสวัสดิภาพและกำหนดเป้าหมายสำหรับการ ปรับปรุง

มาตรการเหล่านี้รวมถึง:

- **อุบัติการณ์ของโรค** – บันทึกอุบัติการณ์ของไก่ที่เป็นโรค หรือบาดเจ็บในฝูง
- **กระดุกอกหัก** – บันทึกความชุกของการแตกหักของกระดุก ออก (อก)
- **ความปกคลุมของขนไก่** – การประเมินความชุกและความ รุนแรงของการสูญเสียขนไก่ที่เกิดจากพฤติกรรมจิกขน
- **พฤติกรรมฝูง** – บันทึกพฤติกรรมของฝูงต่อผู้คน
- **การตาย** – บันทึกจำนวนไก่ที่ตายหรือถูกคัดออกและสาเหตุ

หากมีโอกาส แม่ไก่จะใช้เวลาส่วนใหญ่ในแต่ละวันไปกับ การออกหากิน

ข้อกำหนดของกฎหมายที่สำคัญ (EU) – มาตรา 4, Directive 1999/74/EC

ใช้ข้อกำหนดรหัสด้วยตัวเลข 0,1,2,3 ในสหภาพยุโรปเพื่อระบุระบบโรงเรือนที่เลี้ยงแม่ไก่ โดย 3 หมายถึงระบบกรง

รหัสประเภทการผลิต	โรงเรือน (2)	การปล่อยเลี้ยงอิสระ (1)	ตามธรรมชาติ (0)
ความหนาแน่นของปริมาณสัตว์ในพื้นที่	จำนวนแม่ไก่สูงสุด 9 ตัว/ตร.ม.		จำนวนไก่สูงสุด 6 ตัว/ตร.ม. ของพื้นที่ใช้สอย
เครื่องให้อาหาร	เครื่องให้อาหารแบบเส้นตรงมีระยะอย่างน้อย 10 ซม. ต่อไก่หนึ่งตัว หรือเครื่องให้อาหารแบบวงกลมที่มีระยะอย่างน้อย 4 ซม. ต่อไก่หนึ่งตัว		
รางน้ำดื่ม	รางน้ำดื่มต่อเนื่องมีระยะห่าง 2.5 ซม. ต่อแม่ไก่หนึ่งตัว หรือรางน้ำดื่มกลมให้แม่ไก่ตัวละ 1 ซม. ต่อไก่หนึ่งตัว นอกจากนี้ ในกรณีที่ใช้หัวให้น้ำไก่หรือถ้วย ต้องมีหัวให้น้ำไก่หรือถ้วยสำหรับแม่ไก่ทุก ๆ 10 ตัวเป็นอย่างน้อย ในกรณีที่มิจุดให้ดื่ม อย่างน้อย 2 ถ้วยหรือหัวให้น้ำไก่ 2 อันต้องอยู่ใกล้แม่ไก่แต่ละตัว		
การทำรัง	อย่างน้อยหนึ่งรังต่อแม่ไก่ทุก ๆ เจ็ดตัว หากใช้รังแบบกลุ่ม ต้องมีพื้นที่รังอย่างน้อย 1 ตร.ม. สำหรับแม่ไก่ไม่เกิน 120 ตัว		
พื้นที่ในการเกาะ	คอนที่พอเหมาะ ไม่มีเหลี่ยมคม และให้มียาวอย่างน้อย 15 ซม. ต่อแม่ไก่หนึ่งตัว ต้องไม่ติดตั้งคอนเกาะเหนือฟางปูพื้น และต้องมีระยะห่างแนวนอนระหว่างคอนอย่างน้อย 30 ซม. และต้องมีระยะห่างแนวนอนระหว่างคอนกับผนังอย่างน้อย 20 ซม.		
บริเวณที่ปูฟาง	บริเวณที่ปูฟางอย่างน้อย 250 ตร.ซม. ต่อแม่ไก่หนึ่งตัว บริเวณที่ปูฟางต้องมีพื้นที่อย่างน้อย 1 ใน 3 ของพื้นผิวดิน พื้นในการติดตั้งต้องสามารถรองรับกรงเล็บที่หันไปข้างหน้าแต่ละข้างได้อย่างเพียงพอ		
ระบบหลายชั้น	<ul style="list-style-type: none"> ไม่ควรเกินสี่ชั้น ต้องมีช่องว่างระหว่างชั้นอย่างน้อย 45 ซม. จุดดื่มน้ำและให้อาหารต้องกระจายในลักษณะที่เข้าถึงได้เท่าเทียมกันสำหรับแม่ไก่ทุกตัว ต้องจัดระเบียบชั้นเพื่อป้องกันมูลตกลงไปในชั้นล่าง 		
การเข้าถึงพื้นที่เลี้ยงนอกอาคาร	N/A	<ul style="list-style-type: none"> จัดให้มีพื้นที่กลางแจ้งอย่างน้อย 4 ตร.ม. ต่อแม่ไก่หนึ่งตัวในการปล่อยเลี้ยงอิสระ ต้องมีหลุมหลายแห่งที่สามารถเข้าถึงพื้นที่ด้านนอกได้โดยตรง โดยมีความสูงอย่างน้อย 35 ซม. และกว้าง 40 ซม. และยาวตลอดความยาวของอาคาร ไม่ว่าในกรณีใด ๆ จะต้องมีพื้นที่กว้างทั้งหมด 2 เมตรต่อกลุ่มแม่ไก่ 1,000 ตัว <p>ภาคผนวก II ระเบียบคณะกรรมการ (EC) เลขที่ 589/2008</p> <ul style="list-style-type: none"> ความหนาแน่นของการเลี้ยงสูงสุดสำหรับการเลี้ยงในที่โล่งต้องไม่เกินแม่ไก่ 2,500 ตัวต่อพื้นที่ 1 เฮกตาร์สำหรับแม่ไก่ หรือแม่ไก่หนึ่งตัวต่อพื้นที่ 4 ตร.ม. เสมอ อย่างไรก็ตาม หากมีพื้นที่อย่างน้อย 10 ตร.ม. ต่อแม่ไก่หนึ่งตัวและมีการหมุนเวียนไก่และแม่ไก่สามารถเข้าถึงพื้นที่ทั้งหมดได้ตลอดชีวิตของฝูง ต้องแน่ใจว่าแต่ละคอกมีพื้นที่อย่างน้อย 2.5 ตร.ม. ต่อแม่ไก่หนึ่งตัว การรั้งในที่โล่งต้องไม่ขยายรัศมีไปเกิน 150 ม. จากหลุมที่ใกล้ที่สุดของอาคาร อย่างไรก็ตาม อนุญาตให้ขยายได้สูงสุด 350 ม. จากหลุมที่ใกล้ที่สุดของอาคาร โดยต้องมีโรงเรือนจำนวนเพียงพอกระจายเท่า ๆ กันตลอดเส้นทางเปิดโล่งทั้งหมด โดยต้องมีโรงเรือนอย่างน้อยสี่หลังต่อเฮกตาร์ 	

ปัญหาสวัสดิภาพสัตว์ทั่วไปในไก่ไข่

การจิกชน

การจิกชน (หรือการจิกที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ) เป็นปัญหาด้านสวัสดิภาพร้ายแรง ไก่จะเปลี่ยนพฤติกรรมการจิกของพวกมันไปหาตัวอื่น นำไปสู่การสูญเสียขนและการบาดเจ็บที่ผิวหนัง และในกรณีให้รุนแรงขึ้นการจิกทวารและการจิกกันตาย การจิกชนแตกต่างจากการจิกแบบก้าวร้าว (อย่างหลังจะมุ่งไปที่สัตว์หรือคอก)

การจิกชนเป็นพฤติกรรมที่ผิดปกติในแม่ไก่ซึ่งเกิดขึ้นได้กับระบบโรงเรือนทุกประเภท การจิกชนมีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย ได้แก่ สายพันธุ์ สภาพแวดล้อม สุขภาพ และการจัดการที่ไม่ดี แต่สาเหตุหลักมาจากความไม่พอใจในการจัดการหาอาหารและพฤติกรรมการเกือกฝุ่น

การออกแบบและการจัดการระบบที่ช่วยให้ไก่ตอบสามารถสนองความต้องการในการหาอาหารและการเกือกฝุ่นจะช่วยลดความเสี่ยงของการจิกชน โปรดดูที่ www.featherwel.org สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมและวิธีแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพ

การจิกชนเป็นพฤติกรรมที่ผิดปกติและนำไปสู่การสูญเสียขนและการบาดเจ็บที่ผิวหนัง และในกรณีให้รุนแรงขึ้นการจิกกันตาย

กระดูกอกหัก

โรคกระดูกพรุนพบได้บ่อยในไก่ที่ถูกเลี้ยงในกรงเนื่องจากขาดการออกกำลังกาย และคิดเป็น 20 – 35% ของอัตราการตายทั้งหมดในแม่ไก่ในกรง ถึงแม้ว่ากระดูกปีกและกระดูกอกจะแข็งแรงกว่าในแม่ไก่จากระบบที่ไม่ได้ขังกรง แต่การแตกหักของกระดูกอกยังพบได้บ่อยในระบบทางเลือก เนื่องจากการที่ไก่เคลื่อนไหวมากขึ้น ซึ่งนำไปสู่ความเสี่ยงที่จะชนกับพื้นผิวแข็ง การแตกของกระดูกอกและความผิดปกติที่ตามมาเป็นความเจ็บปวด ทำให้ไก่เคลื่อนไหวน้อยลง และส่งผลต่อคุณภาพและการผลิตไข่

ไก่มีความเสี่ยงทางกายวิภาคที่จะกระดูกอกหักเมื่อชนกับคอนหรือสิ่งกีดขวางอื่น ๆ ขณะที่พวกมันกระโดดและบินไปมาระหว่างโครงสร้างที่มีความสูงต่างกัน จังหวะการลงพื้นที่ไม่ดีและการชนกับผนังหรืออุปกรณ์ติดตั้งใกล้กับกล่องรังก็เป็นสาเหตุเช่นกัน การคัดเลือกพันธุ์กรรมเพื่อเพิ่มความแข็งแรงของกระดูก ระบบการเลี้ยงไก่สาวที่เหมาะสมและการปรับปรุงการออกแบบโรงเรือนและคอนคือสิ่งสำคัญในการลดความเสี่ยงนี้

การตัดแต่งจะงอยปากเป็นวิธีหลักที่ใช้ในการควบคุมการจิกชนของไก่ในปัจจุบัน ซึ่งเป็นการตัดเอาจะงอยปากออกบางส่วน (มากถึงหนึ่งในสามในสหภาพยุโรป) ด้วยใบมีดร้อนแดงหรือลำแสงอินฟราเรด จะงอยปากเป็นอวัยวะที่ซับซ้อนซึ่งมีเส้นประสาทและตัวรับมากมาย ทั้งสองวิธีทำให้เกิดความเจ็บปวด ลดการเจริญเติบโตเนื่องจากขาดความสามารถในการกินอาหาร และทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ใบมีดร้อนแดงทำให้เกิดอาการปวดเรื้อรังได้

ระบบจำเป็นต้องได้รับการออกแบบเพื่อให้แน่ใจว่าไก่สามารถมีชีวิตอยู่ได้โดยที่จะงอยปากที่ไม่บุบสลายและจิกชนน้อยที่สุด ผู้ผลิตควรตระหนักว่าในบางประเทศมีกฎหมายหรือมีการเสนอให้ห้ามการเล็มจะงอยปาก ในกรณีที่มีการเล็มจะงอยปากในปัจจุบัน ควรใช้ลำแสงอินฟราเรดเพื่อลดความเจ็บปวดและความทุกข์ให้กับไก่

จะงอยปากเป็นอวัยวะที่ซับซ้อนและมีความไวสูง ควรหลีกเลี่ยงการตัดแต่งจะงอยปากด้วยการออกแบบและการจัดการระบบ

สุขภาพเท้า

โรคผิวหนังที่แผ่นเท้า (การอักเสบของแผ่นเท้า ชนิดรุนแรงเรียกว่า 'ฝ่าเท้าอักเสบ' เมื่อเท้าติดเชื้อ) และภาวะผิวหนังหนาผิดปกติ (ผิวหนังแข็งมากเกินไป) เป็นปัญหาเท้าที่พบบ่อยที่สุดในระบบไม่ใช่กรง

- ฟางปูพื้นเปียก ปริมาณแอมโมเนียสูงในฟางปูพื้น ตลอดจนปัจจัยด้านอาหารสัตว์และพันธุกรรมสามารถทำให้เกิดผิวหนังอักเสบจากแผ่นเท้าได้
- การติดเชื้อแบคทีเรีย *สแตปฟีโลคอคคัส ออเรียส* (*Staphylococcus aureus*) ในระบบฟางปูพื้นมักจะนำไปสู่ฝ่าเท้าอักเสบ (bumblefoot) ซึ่งเป็นรอยโรคตุ่มหนองเฉพาะที่ในอู้งเท้า ซึ่งทำให้เกิดอาการขาพิการอย่างรุนแรง ดังนั้น การดูแลฟางปูพื้นจึงมีความสำคัญสูงสุดในทุกระบบ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบฟางปูพื้นลึก
- การออกแบบมีความสำคัญในการลดภาวะผิวหนังหนาผิดปกติ เนื่องจากการแรงกดในการรับน้ำหนักในขณะที่เกาะ คอนรูปไข่หรือทรงกลมมาตรฐานช่วยลดแรงที่เท้าเมื่อเทียบกับคอนสี่เหลี่ยม แม่ไก่มีโอกาสน้อยที่จะเกิดภาวะผิวหนังหนาผิดปกติในระบบอื่นเมื่อเทียบกับกรง

ฝ่าเท้าอักเสบ - เกิดจากสิ่งแปลกปลอมเข้าไปในเท้า ตามมาด้วยการติดเชื้อ *สแตปฟีโลคอคคัส ออเรียส* ซึ่งเป็นอาการที่เจ็บปวดและสามารถหลีกเลี่ยงได้โดยดูแลให้ระบบฟางปูพื้นได้รับการบำรุงรักษาอย่างดี

ข้อควรพิจารณาที่สำคัญสำหรับการเลี้ยงไก่สาว

ประสบการณ์ของการเลี้ยงไก่สาว (ไก่อ่อน) มีความสำคัญอย่างยิ่ง ไม่เพียงแต่ในการสร้างหลักประกันสวัสดิภาพของไก่ตั้งแต่อายุน้อยเท่านั้น แต่ยังทำให้ไก่สามารถไปยังที่ต่าง ๆ และได้รับประโยชน์จากระบบปลอดกรงในช่วงวางไข่

ควรให้ไก่สาวเข้าถึงคอนตั้งแต่อายุน้อย

การเตรียมไก่สาวสำหรับโรงเรือนไข่

จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเลี้ยงไก่ในกระบะที่คล้ายกับที่ไก่ไข่ (ต้องไม่เลี้ยงไก่ในกรง)

- ทำให้เข้าถึงพื้นที่ไม่ระเนนยกสูงและคอนที่เหมาะสมหรือยกระดับ ซึ่งทำให้ไก่สาวมีเวลาสำหรับการเรียนรู้การไปยังจุดต่าง ๆ โดยไม่บาดเจ็บในขณะที่ยังเด็กและน้ำหนักเบา อีกทั้งกระดูกยังแข็งแรงและยืดหยุ่นมากกว่า
- ควรค่อย ๆ ใส่คอนตั้งแต่อายุ 3 วันถึง 6 สัปดาห์ โดยกำหนดการเข้าถึงที่ 6 ซม./ตัว การกำหนดค่าควรอยู่ในแนวเดียวกับกับโรงเรือนแม่ไก่ที่จะย้ายไป การวิจัยพบว่า การเข้าถึงคอนตั้งแต่เนิ่น ๆ จะเพิ่มความแข็งแรงของกระดูกและอาจลดการแตกหักได้
- แนะนำให้ใช้กล่องรัง ในช่วงหลังของการเลี้ยงลูกไก่เพื่อฝึกให้ไก่สาวใช้กล่องรัง เรื่องนี้มีความสำคัญต่อการลดลงของจำนวนไข่ที่วางบนพื้น ซึ่งเป็นสาเหตุของความสูญเสียทางเศรษฐกิจ
- ไก่สาวสำหรับระบบปล่อยแบบอิสระต้องได้รับการเข้าถึงกลางแจ้ง เนื่องจากจะเพิ่มโอกาสที่ไก่จะกลายเป็นพันธุ์เมื่อโตเต็มวัยและทำให้ไก่มีความกลัวน้อยลง การเข้าถึงสามารถทำได้ตั้งแต่อายุ 6 - 8 สัปดาห์ แต่ไก่ควรเข้าถึงได้ไม่เกินอายุ 12 สัปดาห์

เครื่องกกหีบแสงเป็นแผงที่ติดตั้งองค์ประกอบการให้ความร้อนล้อมรอบด้วยขอบพลาสติกสีดำที่ปิดกันแสงตั้งแต่วันแรก ควรจัดให้มีสถานที่ที่อบอุ่นและปลอดภัยสำหรับลูกไก่เพื่อพักผ่อนโดยไม่ถูกรบกวน

พื้นที่ใต้เครื่องกกหีบแสงจะอุ่นขึ้นโดยการให้ความร้อนในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการใช้เครื่องทำความร้อนใต้พื้น ท่อร้อน หรือเครื่องทำความร้อน ลูกไก่จะเข้าไปอยู่ใต้เครื่องรกกับปีกของแม่ไก่เมื่อเหนื่อย ทำให้ลูกไก่ได้พักผ่อนและอยู่ห่างจากลูกไก่ตัวอื่นที่อาจจะถูกจิก วิธีนี้ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าช่วยลดการจิกชนในระหว่างขั้นตอนการวางไข่

การใช้เครื่องกกช่วยประหยัดพลังงานและค่าใช้จ่าย เพราะโรงเรือนยังสามารถมีความเย็น ในขณะที่เครื่องกกอุ่นขึ้น

นี่คือเครื่องกกหีบแสงที่นำเอาขอบออก (เนื่องจากไก่มีอายุ 8 สัปดาห์) เครื่องกกหีบแสงจะถูกแขวนไว้บน ไข่ที่ช่วยให้สามารถปรับความสูงได้เมื่อไก่โตขึ้น ขอบจะถูกนำออกเมื่อไก่ไม่ต้องการพื้นที่มืดที่ให้ความร้อนด้านล่างอีกต่อไป และไก่ชอบที่จะกระโดดขึ้นไปอยู่บนมันแทน

ตำแหน่งของไก่สาว

สิ่งสำคัญก็คือต้องแน่ใจว่าบริษัทผู้เพาะพันธุ์ได้ให้คำแนะนำอย่างเพียงพอเกี่ยวกับระยะเวลาของการเริ่มวางไข่อย่างสัมพันธ์กับสายพันธุ์และน้ำหนักตัวของไก่ จำเป็นต้องมีความสมดุลอย่างระมัดระวัง: การวางไข่ช้า (และไข่ขนาดใหญ่) เกี่ยวข้องกับการจิกทวารและปัญหาเกี่ยวกับอาการหย่อนของอวัยวะ ในทางตรงกันข้าม การเริ่มออกไข่เร็ว (ก่อนอายุ 19 - 20 สัปดาห์) อาจเพิ่มความเสี่ยงในการจิกชน

- ชั่งน้ำหนักตัวอย่างไก่อ่างสม่ำเสมอตั้งแต่วันที่มาถึงฟาร์มไข่ ผู้ผลิตจำเป็นต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าฝูงไก่มีขนาดเท่ากัน (เช่น ไก่ทุกตัวมีน้ำหนักใกล้เคียงกัน) ก่อนที่จะวางไข่
- หลีกเลี่ยงการผสมไก่จากกลุ่มผู้เลี้ยงที่แตกต่างกันเมื่อใส่ไก่สาวเข้าไปในโรงเรือน
- อย่าจำกัดการเข้าถึงแผ่นระแนง เนื่องจากจะเพิ่มความหนาแน่นของแม่ไก่และป้องกันไม่ให้ไก่หาอาหารในฟางปูพื้นซึ่งไก่จะคุ้นเคยตั้งแต่ขั้นตอนการเลี้ยง การเข้าถึงฟางปูพื้นทันทีเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญที่สุดในการลดความเสี่ยงของการจิกชน หากไม่มีขั้นตอนนี้ ไก่จะหงุดหงิดอย่างมาก

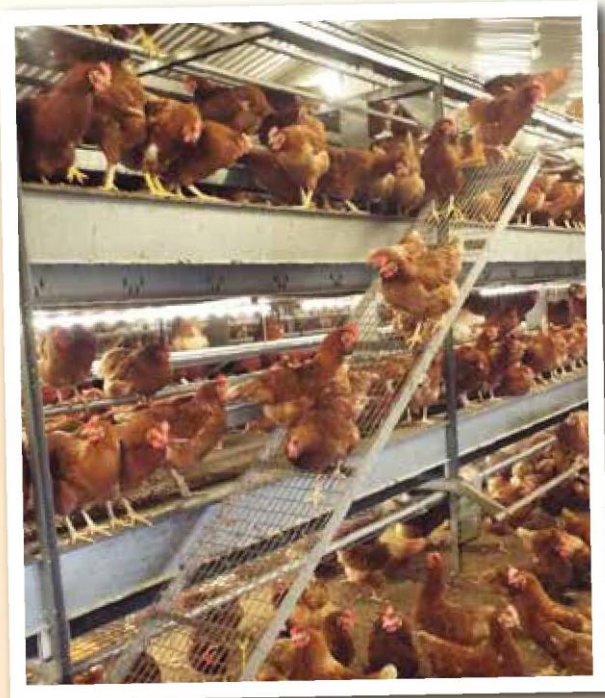
สายพันธุ์ไก่

ลูกผสมเชิงพาณิชย์ที่แตกต่างกันรับมือกับความกลัวและความเครียดได้ต่างกัน ดังนั้นพันธุกรรมของไก่จึงสามารถที่จะลงใจให้ไก่ถูกจิกทำร้ายได้ ให้เลือกสายพันธุ์ที่สงบ มีความแข็งแรงของกระดูกที่ดีขึ้น และสำหรับระบบปล่อยเลี้ยงอิสระ มีพื้นที่เลี้ยงนอกอาคารขนาดใหญ่ ไก่พันธุ์ British Black Tail (ในภาพ) แสดงให้เห็นว่ามีขนเสียหายน้อยที่สุดจากการจิกชน ในการศึกษาเปรียบเทียบกับลูกผสม 8 ตัวที่แตกต่างกัน

ไก่ British Black Tail เป็นสายพันธุ์ที่ดีในการลดความเสี่ยงของการจิกชน

โรงเรือนปลอดกรงประเภทต่าง ๆ

โรงเรือนหลายชั้น/กรงไก่ขนาดใหญ่ มีพื้นที่สามมิติมากขึ้น สำหรับให้ไก่เดินไปรอบ ๆ ผู้ผลิตมักจะพบว่าช่วยลดจำนวนไข่บนพื้นและเพิ่มอัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นไข่ หลายคนแสดงความคิดเห็นว่าฝูงไก่มีความสงบลง

ในแง่ของการเลี้ยง การเอามูลสัตว์ออกทำได้ง่ายขึ้น ดังนั้นจึงรักษาความสะอาดของฟางปูพื้นได้ง่ายขึ้น ลดระดับแอมโมเนียและฝุ่นละอองลง จัดตำแหน่งคอนอย่างระมัดระวังด้วยทางลาดเอียงที่เชื่อมระหว่างชั้นเพื่อให้แน่ใจว่าไก่สามารถนำทางในโรงเรือนได้โดยไม่ได้รับบาดเจ็บ

แผนผังของชั้นและทางลาดเอียงต้องทำให้ตรวจสอบไก่ได้ง่ายในทุกระดับ

โรงเรือนหลายชั้น/กรงไก่ขนาดใหญ่ที่ไม่มีพื้นที่เลี้ยงนอกอาคารเป็นระบบ 'โรงเรือน' ประเภทหนึ่ง

มีการออกแบบหลายชั้นที่แตกต่างกัน

ระบบชั้นเดียว/พื้นเรียบต้องใช้พื้นที่มากขึ้นเพื่อให้มีพื้นที่เพียงพอต่อไก่หนึ่งตัว การวางผังง่ายกว่าแบบหลายชั้นมาก แต่ไม่ได้ให้ความสูงตามที่ไก่ต้องการหรือทำให้แม่ไก่สามารถหลบหนีจากผู้รุกรานได้อย่างง่ายดาย

ความเสี่ยงในการแตกหักของกระดูกจะลดลงในระบบนี้เนื่องจากไม่มีอุปกรณ์ตกแต่ไก่มีพื้นที่ใช้สอยที่มีความแตกต่างกันน้อยกว่า ผู้ผลิตมักแสดงความคิดเห็นว่าไก่อินได้ดีกว่าในระบบเหล่านี้

โรงเรือนชั้นเดียว/พื้นราบที่ไม่มีพื้นที่เลี้ยงนอกอาคารเป็นระบบ 'โรงเรือน' ประเภทหนึ่ง

มุมของทางลาดเอียงใด ๆ ต้องได้รับการพิจารณาอย่างรอบคอบ

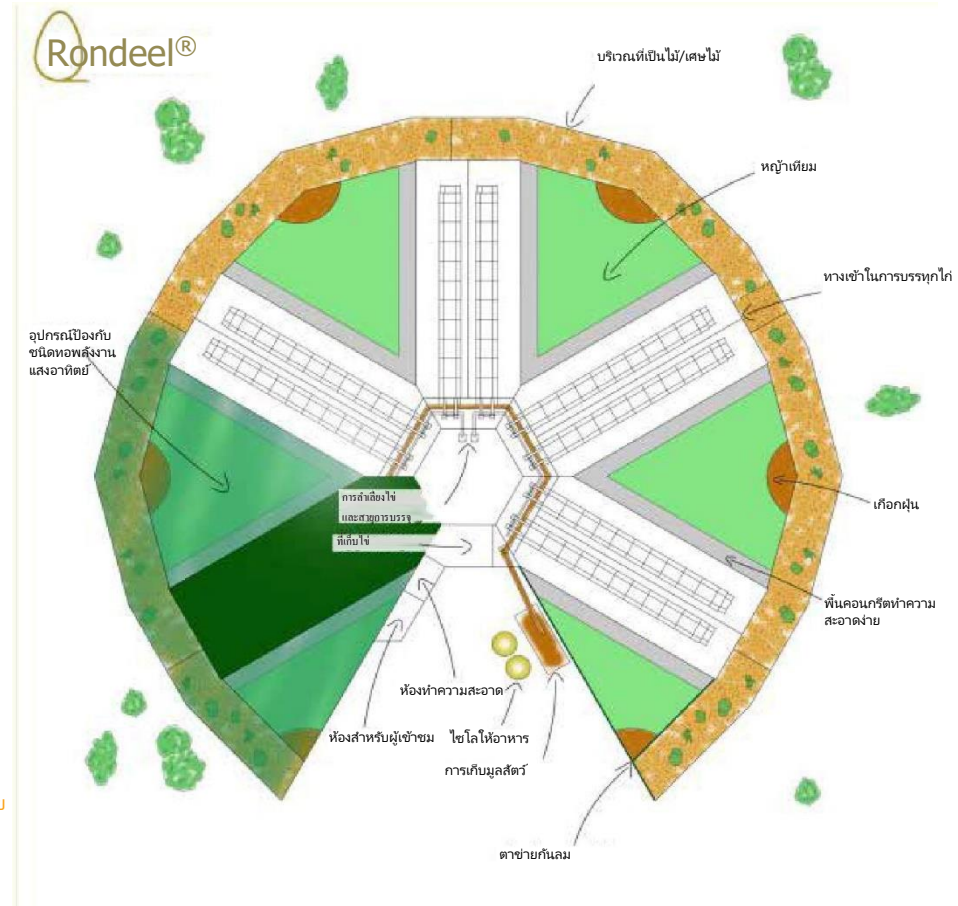

ไก่ต้องเดินทางไกลขึ้นและผ่านแม่ไก่หลายตัวเพื่อไปยังแหล่งอาหารทั้งหมดในระบบโรงเรือนชั้นเดียวเมื่อเปรียบเทียบกับระบบหลายชั้น

ระบบ Rondeel เป็นระบบที่มีเอกลักษณ์เฉพาะที่มีข้อดีมากมาย โรงเรือนแบบ Rondeel รองรับไก่ได้ 30,000 ตัว และได้รับการออกแบบเป็นวงกลมที่มีลักษณะเฉพาะซึ่งแบ่งออกเป็น 10 ยูนิตย่อย แต่ละโรงเรือนมีแม่ไก่ 3,000 ตัว แต่ละหน่วยแบ่งออกเป็นสามส่วนที่แตกต่างกันเพื่อตอบสนองความต้องการด้านพฤติกรรมและจิตใจของแม่ไก่ได้ดีขึ้นและให้อิสระในการเลือกสภาพแวดล้อม ดังนั้นไก่จึงมีบทบาทอย่างแข็งขันในการค้นหาว่าจะแสดงพฤติกรรมเฉพาะที่ใด (ดูแผนภาพ) เนื่องจากมีการออกแบบ ไก่ในระบบนี้จะมีรอยปากที่ไม่บุบสลาย

นี่คือพื้นที่ภายนอกที่ระบุว่าเป็นพื้นคอนกรีตในแผนภาพ นอกจากนี้ยังมีพื้นที่ที่มีหญ้าซึ่งสามารถมองเห็นได้จากด้านซ้ายของภาพ

โรงเรือนเคลื่อนที่เป็นอีกทางเลือกหนึ่งในโรงเรือนในระบบปล่อยเลี้ยงอิสระที่เหมาะสมสำหรับฝูงขนาดเล็กและระบบตามธรรมชาติ โดยทั่วไปจะมีพื้นที่แบบแวนซึ่งช่วยให้เคลื่อนย้ายโรงเรือนได้อย่างรวดเร็ว หลังจากแต่ละฝูงสามารถย้ายโรงเรือนไปรอบ ๆ พื้นที่ได้ ซึ่งจะช่วยให้แน่ใจว่าไม่มีการสะสมของปรสิตและโรคอื่น ๆ ซึ่งเป็นเหตุผลที่ถุกนำมาใช้ในระบบตามธรรมชาติที่มีฝูงขนาดเล็ก โรงเรือนควรมีฉนวนอย่างดีเพื่อความอบอุ่นในฤดูหนาวและเพื่อให้เย็นในสภาพอากาศที่ร้อนขึ้น

โรงเรือนเคลื่อนที่เป็นตัวเลือกที่ดีสำหรับระบบตามธรรมชาติ

จุดเด่นที่สำคัญของการออกแบบโรงเรือนที่ดี

แสงสว่าง: สิ่งสำคัญคือไก่จะต้องสามารถหาสิ่งที่ต้องการในโรงเรือนได้ รักษาความเข้มของแสงให้เท่ากันทั่วทั้งโรงเรือนด้วยแสงธรรมชาติและแสงประดิษฐ์ และหลีกเลี่ยงบริเวณที่มีแสงจ้าหรือมืดมาก การให้ไก่อยู่ในแสงสว่างเพื่อควบคุมการจิกชนที่บาดเจ็บควรเป็นทางเลือกสุดท้าย

- ไม่ควรมีการเปลี่ยนแปลงการให้แสงสว่างอย่างกะทันหัน
- ไก่ต้องการช่วงเวลาที่มีต่อต่อเนื่องเป็นเวลา 8 ชั่วโมงเพื่อให้สามารถพักผ่อนได้
- หลีกเลี่ยงในช่วงเวลาประมาณหนึ่งชั่วโมงเพื่อจำลองแสงพลบค่ำ นี่เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้ไก่ตั้งถิ่นฐาน ควรจำลองแสงไฟในช่วงรุ่งอรุณด้วย

การระบายอากาศและการควบคุมสภาพอากาศ: แม่ไก่มีความไวต่อการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิที่ไม่พึงประสงค์ และควรมีการเปลี่ยนแปลงในความชื้นและคุณภาพอากาศในโรงเรือนให้น้อยที่สุด สภาพภูมิอากาศสามารถมีผลกระทบอย่างมากต่อความสม่ำเสมอ (น้ำหนักที่สม่ำเสมอ) ของฝูง การเปลี่ยนแปลงที่รุนแรงอาจทำให้ไก่มีความเครียดได้

- แอมโมเนียในอากาศสามารถทำให้สัตว์ลดปริมาณการกินอาหารลง นอกจากนี้ยังทำให้เกิดการอักเสบในหลอดลม ทำให้ไก่อึดติดเชื้อทางเดินหายใจได้ง่ายขึ้น หากระดับสูงซึ่งอาจทำให้ตาบอดได้ ระดับแอมโมเนียในบรรยากาศไม่ควรเกิน 25ppm และผู้ผลิตควรกำหนดเป้าหมายไว้สูงสุดไว้ที่ 15ppm

- แยกแม่ไก่ออกจากมูล โดยใช้พื้นระแนงและ/หรือสายพานมูลไก่ใต้หัวให้น้ำไก่ ก่องรังไก่ และคอน
- ตรวจสอบให้แน่ใจว่าพัดลมทำงานอย่างถูกต้อง และเปลี่ยนพัดลมตามสภาพอากาศภายนอก จำเป็นต้องมีการระบายอากาศชั้นต่ำเพื่อกำจัดก๊าซและความชื้นค้างแม่ในสภาพอากาศหนาวเย็น หากใช้การระบายอากาศโดยอัตโนมัติ ให้คำนึงถึงระดับความชื้นและอุณหภูมิด้วย เพื่อให้แน่ใจว่าระดับแอมโมเนียจะยังคงต่ำแม้ในวันที่อากาศเย็น
- ลมที่พัดเข้ามาทั้งหมดจะต้องอยู่ในระดับต่ำสุด

เครื่องให้น้ำและอาหาร: ประเภทของเครื่องให้น้ำและอาหารไก่ที่ใช้ในโรงเรือนอาจส่งผลต่อพฤติกรรมของไก่ได้

- แสดงให้เห็นว่าหัวให้น้ำไก่มีความเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงที่ลดลงของการจิกชนและปรับปรุงความปกคลุมของขนไก่
- มีความเกี่ยวข้องกันอย่างมากระหว่างการจิกชนกับอาหารเม็ด เพื่อให้แม่ไก่กินได้ดีขึ้นควรให้อาหารบดมากกว่าอาหารเม็ด
- ช่วงเวลาการให้อาหารควรนานเพียงพอเพื่อให้กินอาหารที่ดีและมีคุณค่าทางโภชนาการ และลดจำนวนครั้งที่ไก่ออกนอกพื้นที่เลี้ยงในระบบการเลี้ยงแบบปล่อยอิสระ อย่างไรก็ตามไม่ควรปล่อยไว้นานจนเกินไป
- ควรหลีกเลี่ยงการเปลี่ยนอาหารหากเป็นไปได้ หากจำเป็นต้องเปลี่ยนอาหาร ให้เพิ่มคุณค่าพิเศษในโรงเรือนและลดจำนวนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นติดต่อกันอย่างรวดเร็วเพื่อลดระดับความเครียด เพื่อให้กระบวนการค่อยเป็นค่อยไป ให้โปรยบ่อนส่วนก่อนหน้าบนพื้นโรงเรือน

หัวให้น้ำไก่มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงที่ลดลงของการจิกชน

ฟางปูพื้นที่มีคุณภาพดีมีความสำคัญต่อการเกือกฝุ่น

ฟางปูพื้น: คุณภาพและการเข้าถึงฟางปูพื้นสามารถส่งผลกระทบต่อสวัสดิภาพของไก่ได้ ฟางปูพื้นคุณภาพต่ำที่เกิดจากความชื้นหรือสิ่งสกปรกจะเพิ่มความเสี่ยงของการจิกชน และอาจนำไปสู่ปัญหาสุขภาพเท้า เช่น อังเท้าอักเสบ

- พื้นที่พื้นต้องจัดให้มีเศษฟางปูพื้นคุณภาพสูงคลุมอย่างน้อยหนึ่งในสามของพื้น เพื่อให้แน่ใจว่าไก่สามารถเกือกฝุ่นและหาอาหารได้
- จำเป็นต้องมีการตรวจสอบฟางปูพื้นเป็นประจำ โดยการเกลี่ยฟางปูพื้นหรือหมุนเวียนและเติมฟางปูพื้นสดที่สะอาดลงไปด้านบน ควรรักษาคุณภาพไว้ อย่างไรก็ตาม หากฟางปูพื้นเปียกหรือถูกทับ (ชั้นสิ่งสกปรกที่ก่อตัวขึ้นเหนือฟางปูพื้น) จะต้องเปลี่ยนใหม่และควรทำการสอบสวนเพื่อระบุและแก้ไขสาเหตุอย่างรวดเร็ว
- ใช้เม็ดดูดซับไฮเพอร์ในบริเวณที่ทราบปัญหา นอกเหนือจากฟางปูพื้นทั่วไป เช่น บริเวณรพุน การรักษาพื้นที่ภายนอกให้แห้งและมีคาร์บอนดี และป้องกันไม่ให้ฝนเข้าไปในโรงเรือนมีความสำคัญสำหรับการจัดการคุณภาพฟางปูพื้น
- ใส่ฟางอัดก้อนและฟางอัดฝุ่นก้อนเล็ก ๆ (มัดฟาง) เพื่อให้ไก่จิกออกจากกัน) ในโรงเรือนเพื่อให้ฟางปูพื้นก่อตัวตามธรรมชาติและส่งเสริมพฤติกรรมหาอาหาร

ขนาดพื้นที่และฝูง: ระบบต่าง ๆ ต้องจัดให้มีพื้นที่เพียงพอสำหรับแม่ไก่ในการแสดงพฤติกรรมความสะอาดสบายและการบำรุงรักษา (รวมถึงการใช้ขน การยืดปีก การกระพือปีก) และการเคลื่อนไหว (รวมถึงการวิ่ง การเดิน การบิน)

- ความหนาแน่นของการเลี้ยงแม่ไก่ 9 ตัว/ตร.ม. ของพื้นที่ใช้สอยในโรงเรือนคือจำนวนสูงสุดที่แนะนำ (และอนุญาตตามกฎหมายภายใต้กฎหมายของสหภาพยุโรป) และไม่เกิน 15 ตัว/ตร.ม. เมื่อนับที่ระดับพื้นสำหรับระบบหลายชั้น พื้นที่ 'ที่ใช้ได้' กำหนดให้มีความกว้างอย่างน้อย 30 ซม. โดยมีความลาดเอียงของพื้นไม่เกิน 14% และพื้นที่เหนือศีรษะ 45 ซม.
- สำหรับไก่ที่เข้าสู่พื้นที่เลี้ยงจะต้องมีพื้นที่กลางแจ้งอย่างน้อย 4 ตร.ม. ต่อแม่ไก่ 1 ตัว
- ควรแยกฝูงใหญ่ออกเป็นฝูงเล็ก ๆ เพื่อให้ไก่อยู่ในกลุ่มที่จัดการได้ และเพื่อให้แน่ใจว่าไก่มีพื้นที่หากันทั่วทั้งโรงเรือน นอกจากนี้ยังหมายความว่าไก่สามารถไปยังอาคารที่ต้องการได้อย่างง่ายดาย เช่น น้ำ อาหาร และรังไข่ ฝูงที่เล็กกว่ายังช่วยลดปัญหาความเครียดและลดความเสี่ยงของการกอดสุมกัน (ไก่เบียดกันและหายใจไม่ออก) และการจิกชน ด้วยเหตุนี้ฝูงไก่ใด ๆ ที่มีจำนวนมากกว่า 6,000 ตัวจะต้องถูกจัดให้อยู่ในฝูงที่เล็กกว่า

คำแนะนำของ RSPCA:

ระบบโรงเรือน – สูงสุด ฝูงไก่ขนาด 32,000 ตัว ซึ่งรวมสูงสุดขนาด 4,000 ตัว

ปล่อยเลี้ยงอิสระ - สูงสุด ฝูงไก่ขนาด 16,000 ตัว ซึ่งรวมสูงสุดขนาด 4,000 ตัว

การแยกขังรวมทำได้โดยใช้ฟาร์ดิชั่นในโรงเรือน และในพื้นที่เลี้ยงนอกอาคาร ต้องพิจารณาถึงผลกระทบต่อการระบายอากาศ รวมทั้งสร้างความมั่นใจในความหนาแน่นของการเลี้ยงที่เหมาะสม และการเข้าถึงก่องรัง อาหาร และน้ำ ในกรณีของการปล่อยเลี้ยงอิสระ ต้องพิจารณาการเข้าถึงพื้นที่เลี้ยงนอกอาคารด้วย เพื่อรักษาจำนวนระหว่างฝูงย่อย จำเป็นต้องแบ่งพื้นที่เลี้ยงนอกอาคารด้วย แนะนำให้ใช้อย่างน้อย 50 เมตรระหว่างโรงเรือนและเขตแดน ขอแนะนำฝูงไก่ที่ 500 ตัวหรือน้อยกว่าหากเป็นไปได้ เนื่องจากไก่ในกลุ่มเล็ก ๆ จะพบว่าอยู่ในระยะการเดินทางอิสระที่ดีที่สุด

การออกแบบก่องรังจะต้องจัดให้มีพฤติกรรมการทำรังซึ่งรวมถึงการตรวจสอบและการเลือกตำแหน่งของรัง พฤติกรรมก่อนวางไข่ (การรวบรวม การเขี่ย การหมอบ การหมอบและวน และการยกกระดูกอก) ตามด้วยการวางไข่และการวางหลังวางไข่ ลำดับของพฤติกรรมใช้เวลาจนถึงสามชั่วโมงหรือมากกว่านั้น และส่วนใหญ่เกิดขึ้นในตอนเช้า การออกแบบก่องรังและอุปกรณ์ประกอบคือสิ่งสำคัญสำหรับไก่ ซึ่งยังรวมถึงการควบคุมไรแดง (ปรสิตนอกร่างกายที่พบบ่อย) ดังนั้นควรปิดผนึกโรงเรือนอย่างเหมาะสมเพื่อป้องกันไม่ให้ไรทำรังในรอยแตกและรอยแยก

- แม่ไก่ชอบที่จะนอนในรังที่แยกจากกันโดยมีวัสดุหลวม ๆ เช่น ฟางหรือวัสดุรองรังที่ยืดหยุ่นอยู่บนพื้น รังจะต้องถูกมองว่าน่าดึงดูด
- ควรมียังน้อย 1 ก่องรังต่อแม่ไก่ 5 ตัว
- หากใช้รังไก่สำหรับกลุ่มต้องปิดสามด้านด้วยม่านที่ด้านหน้าและตะแกรงพลาสติกหรือคอนกรีตด้านหน้า พื้นมีความลาดเอียง 12 ถึง 18% (แนะนำให้ใช้ 12% เนื่องจากจะทำให้หมอบได้มากขึ้น) และควรปูด้วย AstroTurf™ หรือแผ่นยางปูพื้นแบบมีปุ่ม
- ม่านด้านหน้าเป็นองค์ประกอบสำคัญของรังไข่ ผ้าม่านที่ตัดเป็นชิ้นช่วยให้แม่ไก่ไก่ตรวจสอบความยาวของรังได้
- การวางรังไว้ในโครงสร้างหลายชั้นที่กึ่งกลางโรงเรือนซึ่งตรงข้ามกับผนังสามารถนำไปสู่การใช้รังได้มากขึ้น พื้นด้านหน้ารังควรมีความกว้างมากกว่า 30 ซม.
- แสงของก่องรังไก่เกี่ยวข้องกับการจิกทวาร ค่อย ๆ หรือไฟลงเรื่อย ๆ เมื่อไก่ได้รับการฝึก จนก่องรังมีดสนิท

การออกแบบก่องรังต้องเผื่อพฤติกรรมการทำรังของแม่ไก่

การจัดให้มีคอนเกาะ: ไก่มีแรงจูงใจสูงที่จะเกาะในเวลากลางคืน การออกแบบคอนและความสูงและพื้นที่คือสิ่งสำคัญที่จะทำให้มีความเหมาะสม

- การให้คอนสูง (70 ซม. จากพื้น) ช่วยลดการจิกของชนไก่และเพิ่มการปกคลุมของชนไก่ การจัดพื้นที่พักผ่อนแยกเป็นสัดส่วนจะช่วยป้องกันไก่จากการถูกละเมิดที่ไก่ไม่มีกิจกรรม
- เพื่อควบคุมการจิกอาหาร ให้หลีกเลี่ยงคอนที่มีช่องลมในระดับสายตาไก่ ตรวจสอบให้แน่ใจว่าส่วนต่างๆ ที่ไก่เกาะอยู่ เช่น แนวอก อยู่สูงกว่าระดับถัดไปของด้านล่างอย่างน้อย 40 ซม.
- คอนกลางอากาศมีกระดูกอกในระดับสูงสุดเมื่อเทียบกับคอนต่ำตายตัว ทางลาดเอียงขึ้นไปยังชั้นต่าง ๆ เป็นกุญแจสำคัญที่ช่วยให้ไก่เข้าถึงคอนที่อยู่ในระดับสูงได้ง่าย ดังนั้นไก่จึงไม่ต้องบินขึ้นหรือลงและเสี่ยงต่อกระดูกอกแตก

คอนประเภทนี้ใช้ในระบบหลายชั้นและช่วยให้ไก่มีโอกาสที่จะเกาะสูงในเวลากลางคืน

การเสริมคุณค่าโรงเรือน: เพื่อเพิ่มความหลากหลายภายในโรงเรือนและจำนวนไก่ในพื้นที่ เราแนะนำให้เพิ่มคุณค่าเช่น:

- เชือก (ไม่ใช่พลาสติก)
- ก้อนฟาง
- ก้อนซีลื้อย
- ก้อนอัลฟัลฟา
- ขวดพลาสติก รองเท้าบูทยาวกันน้ำและถังเก่า ๆ เป็นต้น สีสันสดใสดึงดูดที่สุด
- กล้องหรือถาดไข่ที่ยับและฉีกวางอยู่ในตาข่ายกันหญ้าแห้ง
- ฝูงไก่สงบ ไก่ที่คนเลี้ยงสามารถเข้าไปใกล้ได้

สีสันสดใสดึงดูดที่สุดสำหรับแม่ไก่

รูปตัว A เป็นรูปแบบหนึ่งของโครงยึดและใช้ในโรงเรือนชั้นเดียว

ระเบียง (सानกุดหนาว):การเพิ่มเฉลียง (ปิดพื้นที่ด้านนอก) เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับระบบโรงเรือนเพื่อให้มีวัสดุหาอาหารเสริมและโอกาสในการเกือกฝุ่น ระเบียงยังช่วยให้ไก่ได้รับแสงธรรมชาติเพื่อออบแดด แสงโดยตรงยังมีความสำคัญในการตอบสนองพฤติกรรมการเกือกฝุ่น การศึกษาทางวิทยาศาสตร์หลายชิ้นได้สร้างความเสี่ยงที่ลดลงของการจิกชนด้วยฟางปูพื้นที่ดีและอุณหภูมิที่อุ่นกว่าในโรงเรือนหลักรวมทั้งการใช้เฉลียง

ในระบบปล่อยเลี้ยงอิสระ เฉลียงเป็นสถานที่ที่เหมาะสมให้ไก่ออกจากโรงเรือนเมื่อสภาพอากาศเลวร้าย วิธีนี้จะหยุดไก่ไม่ให้หงุดหงิดและลดความเสี่ยงของการจิกชน

ระเบียงสามารถลดความเครียดและลดความแออัดในโรงเรือนหลักได้ ซึ่งเป็นเหตุผลว่าทำไมจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับระบบโรงเรือน เป็นทางออกที่ดีในการให้ไก่ได้สัมผัสกับแสงแดดโดยตรงตามธรรมชาติ และให้พื้นที่เพิ่มเติม ในการเกือกฝุ่น ในขณะที่ยังคงจัดการได้สำหรับผู้ผลิต

ต้องมั่นใจว่ามีพื้นที่การเลี้ยงนอกรอการที่ดีในระบบปล่อยเลี้ยงอิสระ:

เมื่อใดก็ตามที่เป็นไปได้ ควรให้แม่ไก่เข้าถึงพื้นที่กลางแจ้งที่มีพื้นที่จำกัด การเสริมคุณค่าช่วยเพิ่มโอกาสให้ไก่ได้แสดงพฤติกรรมอย่างเต็มที่ และทำให้แน่ใจถึงศักยภาพด้านสวัสดิภาพสูงสุดในระบบ ในสภาพธรรมชาติ แม่ไก่จะใช้เวลา 50 ถึง 90% ในการหาอาหาร ซึ่งเกี่ยวข้องกับการค้นหาและคุ้ยเขี่ยตามพื้นดินหรือคุ้ยเขี่ยเพื่อหาอาหารที่เป็นไปได้ (เมล็ดพืช ไล่เดือน แมลงบิน กรวด) ตามด้วยการสำรวจและเลือกรายการอาหารโดยการจิก

พฤติกรรมต่าง ๆ ของไก่ (เช่น ขอบเขตที่ไก่ใช้พื้นที่กลางแจ้ง) ได้รับผลกระทบจากช่วงเวลาของวัน อายุ ระบบการให้อาหาร สภาพอากาศ ประสบการณ์ก่อนหน้านี้ สายพันธุ์ทางพันธุกรรม และที่สำคัญคือคุณภาพของสภาพแวดล้อมกลางแจ้งที่มีให้ ไก่จำเป็นต้องเข้าสู่พื้นที่เลี้ยงนอกรอการที่อายุ 21 สัปดาห์เป็นอย่างช้าที่สุด แต่ตามหลักแล้วควรมีช่วงอายุตั้งแต่ 8-10 สัปดาห์ก่อนเข้าสู่กรง การเข้าถึงพื้นที่เลี้ยงนอกรอการและอาหารในพื้นที่เลี้ยงนอกรอการก่อนกำหนดจะช่วยให้แม่ไก่รู้สึกปลอดภัยที่จะออกจากโรงเรือน และลดความเสี่ยงจากการจิกชน (ดูหัวข้อการเลี้ยงไก่สาวด้านบน)

แน่นอนว่าระบบการเลี้ยงแบบปล่อยอิสระต้องมีโรงเรือน ซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบโรงเรือนหลายชั้น/กรงไก่ขนาดใหญ่ โรงเรือนชั้นเดียว/คาดฟ้าเรียบ หรือหน่วยเคลื่อนที่ตามรายละเอียดข้างต้น ระบบการเลี้ยงแบบปล่อยอิสระที่มีเฉลียงหรือเฉลียงติดกับโรงเรือนช่วยให้แม่ไก่มีโอกาสมากขึ้นในการแสดงพฤติกรรมของตนเองแม้ในสภาพอากาศที่ย่ำแย่ เฉลียงยังช่วยลดความเครียดต่างของแสงจากโรงเรือนไปยังพื้นที่เลี้ยงนอกรอการซึ่งสามารถกระตุ้นให้แม่ไก่ออกจากโรงเรือนได้

เฉลียงเป็นทางเลือกแทนระเบียงสำหรับไก่ที่เลี้ยงแบบปล่อยตามธรรมชาติ แต่ก็สามารถใช้ได้เช่นกัน โดยเป็นพื้นที่ที่บังและลดความเครียดต่างของแสงจากโรงเรือน ไปยังพื้นที่เลี้ยงนอกรอการ

- RSPCA แนะนำให้ใช้ขนาดพื้นที่เลี้ยงนอกรอการโดยรวมอย่างน้อย 1Ha ต่อแม่ไก่ 2,000 ตัวตลอดอายุฝูง
- มุมมองหลุมคือสิ่งสำคัญในการกระตุ้นให้ไก่ออกจากโรงเรือน ไก่ต้องการมุมมองที่ดีในการเกือกฝุ่นและต้นไม้หรือที่กำบัง
- ทางเข้าสู่หลุมต้องมีการจัดการอย่างดีเพื่อลดการระบายน้ำที่ไม่ดีและป้องกันไม่ให้ฟางปูพื้นเปียกและสกปรกภายในโรงเรือน การใช้ไม้ระแนงเก่า คอนกรีตลาด หรือหินที่มีความลึกเพียงพอสำหรับการระบายน้ำออกจากโรงเรือน จะทำให้เท้าของไก่สะอาดก่อนเข้าโรง
- ความครอบคลุมในพื้นที่เลี้ยงนอกรอการควรประกอบด้วยทั้งโรงเรือนและต้นไม้เทียมหากเป็นไปได้ RSPCA กำหนดให้มีความครอบคลุมที่ขั้นต่ำ 8 ตร.ม. ต่อแม่ไก่ 1,000 ตัวของคอกเทียม ฝาปิดควรอยู่ห่างจากหลุมเจาะไม่เกิน 20 เมตร ตามหลักแล้วอย่างน้อย 5% ของพื้นที่เลี้ยงนอกรอการควรมีต้นไม้ปกคลุม
- ทรายสำหรับการเกือกฝุ่นเป็นสิ่งที่ดีเยี่ยมแม่ไก่และจะส่งเสริมพฤติกรรมที่หลากหลาย การเกือกฝุ่นจะทำทุก 2 วันในสภาวะที่ไม่ถูกจำกัด และแม่ไก่ชอบอนุภาคละเอียด เช่น ทราย ในการเกือกฝุ่น
- หลุมน้ำเพิ่มแสง UV บนดินซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงจากภาวะปรสิตเนื่องจากไข่จะถูกฆ่าโดยแสง การหมุนเวียนทุ่งหญ้าโดยใช้โรงเรือนเคลื่อนที่ที่เป็นวิธีที่ดีเยี่ยมในการควบคุมปรสิต แถบสมุนไพรยังช่วยเพิ่มคุณค่าที่ดีให้กับพื้นที่เลี้ยงนอกรอการนี้
- การป้องกันสัตว์นักล่าต้องมีรั้วรอบพื้นที่เลี้ยงกลางแจ้ง รั้วควรสูง 1 ม. และสูงอย่างน้อย 5 ม. พร้อมส่วนยื่น หรือสูง 6 ม. เพื่อป้องกันสัตว์ เช่น สุนัขจิ้งจอก อัลปาก้าหรือลามะทำงานเป็นยามที่ดีและควรอยู่เป็นคู่เพื่อสวัสดิภาพของไก่เอง โดยมีรั้วและเครื่องนอนที่เหมาะสม อาหารที่เพียงพอและน้ำจืดตลอดเวลา สัตว์นักล่าทางอากาศสามารถป้องกันได้ยาก แต่อาจลดขนาดลงได้โดยการให้มีที่กำบังในพื้นที่เลี้ยงนอกรอการซึ่งเปิดโอกาสให้แม่ไก่วิ่งและซ่อนตัวได้

การจัดการพื้นที่เลี้ยงนอกโรงเรือน

อัลปาก้าช่วยป้องกันสัตว์โรคสาได้ดี

พื้นที่ทางเข้าของหลุมเจาะช่วยลดการรุกรานของพื้นดินและเก็บฟางปูพื้นในโรงเรือนให้แห้ง

โครงสร้างที่มนุษย์สร้างขึ้นอาจรวมถึงโรงเรือนที่ทำด้วยไม้

หยาบละเอียดทำให้อ่างฝุ่นที่ดีสำหรับไก่

ร่มเงาที่มนุษย์สร้างขึ้นมีความสำคัญเมื่อมีร่มเงาตามธรรมชาติน้อย ตาข่ายเป็นตัวเลือกที่ดีในสภาพอากาศร้อน

ทางเลือกอื่นนอกจากพื้นที่ทางเข้าคือทางลาดเอียงลงไปยังพื้นที่เลี้ยงนอกอาคาร

โรงเรือนที่มนุษย์สร้างขึ้นสามารถทำจากวัสดุหลายประเภท รวมทั้งตาข่ายและอลูมิเนียม (เพื่อให้โรงเรือนเย็น และควรทาสีขาวด้านนอกเพื่อสะท้อนความร้อน)

หากพื้นดินตามธรรมชาติไม่เหมาะสำหรับการเกือกฝุ่น โครงสร้างที่มนุษย์สร้างขึ้นซึ่งเต็มไปด้วยหยาบสามารถให้จุดเกือกฝุ่นที่ดีได้

มุมมองช่องแคบควรแน่ใจว่าไก่สามารถมองเห็น โรงเรือนตามธรรมชาติหรือที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อกระตุ้นให้ไก่ออกจากโรงเรือน

ต้นไม้ให้ร่มเงาเพิ่มเติมและการมีต้นไม้ใกล้โรงเรือนจะกระตุ้นให้แม่ไก่ออกจากโรงเรือน

บริเวณที่เป็นไม้ใหญ่ให้ร่มเงาและที่กำบังตลอดจน โอกาสในการหาแมลงที่ดี

การประเมินสวัสดิภาพในไก่ไข่

ผลลัพธ์ด้านสวัสดิภาพเป็นวิธีการประเมินสุขภาวะทางกายของสัตว์โดยอิงจากสัตว์ และเพิ่มการแสดงออกทางพฤติกรรมและสุขภาวะทางจิตใจของสัตว์ ในขณะที่การจัดการทรัพยากร (ปัจจัยการผลิต) บางอย่างในสภาพแวดล้อมของไก่เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อเพิ่มศักยภาพด้านสวัสดิภาพของระบบ การวัดผลลัพธ์จากสัตว์บ่งชี้ว่าเป็นไปตามศักยภาพนั้นหรือไม่ การให้คะแนนมาตรการผลลัพธ์ที่เหมาะสมเป็นประจำสามารถระบุปัญหาสวัสดิการและใช้เพื่อกำหนดเป้าหมายหรือเกณฑ์มาตรฐานสำหรับการปรับปรุงผ่านโปรแกรมที่ใช้งานอยู่

ด้านล่างนี้คือการเลือกมาตรการหลักที่แนะนำ:

การเกิดโรค

อะไร: บันทึกอุบัติการณ์ของไก่ป่วยหรือบาดเจ็บในฝูงและประเภทของการเจ็บป่วย

ทำไม: ไก่ที่ป่วยและบาดเจ็บต้องการการดูแลเพิ่มเติม การรับรู้ การรักษา หรือการคัดแยกแต่เนิ่น ๆ เป็นกุญแจสำคัญในการลดความทุกข์ทรมานและประสิทธิภาพการทำงานที่ต่ำกว่ามาตรฐาน

อย่างไร: โปรโตคอล *AssureWel* สำหรับไก่ที่ต้องการการดูแลเพิ่มเติม: www.assurewel.org/layinghens/birdsneedingfurthercare

- ปัญหาที่พบบ่อยในแม่ไก่ ได้แก่ โรคไวรัส การติดเชื้อแบคทีเรียและปรสิต ฝ่าเท้าอักเสบจากแผ่นเท้า ฝ่าเท้าอักเสบ ภาวะคีโตซิสเกิน และการเจริญเติบโตของกล้ามเนื้อมากเกินไป เป็นปัญหาที่พบบ่อยที่สุดเกี่ยวกับเท้า โรคกระดูกพรุนเป็นสาเหตุสำคัญของการเสียชีวิต

เป้าหมาย: การตาย <3% เมื่อสิ้นสุดการวางไข่

กระดูกอกหัก

อะไร: บันทึกความชุกของการแตกหักของกระดูกอก (อก)

ทำไม: กระดูกอกหัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อปานกลางถึงรุนแรง จะเจ็บปวดและจำกัดการเคลื่อนไหวของไก่ ความชุกอาจสูงในฝูงที่เลี้ยงแบบปล่อยอิสระ ซึ่งบ่งชี้ถึงการออกแบบโรงเรือนที่ไม่ดี โดยเฉพาะคอน และการขาดประสบการณ์ทางอากาศตั้งแต่อายุน้อย

อย่างไร: โปรโตคอลกระดูกอก *LayWel* (หน้า 16):

www.laywel.eu/web/pdf/deliverable%2072%20manual-2.pdf
คู่มือภาพถ่ายอยู่ที่ (หน้า 66): <http://edepot.wur.nl/233471>

- คล่ากระดูกอกไก่ควรมีการปิดเบี้ยว/เป็นก้อนซึ่งบ่งบอกถึงการหักเก่าหรือไม่ และให้คะแนน 4 (ปกติ) 3 (เสียหายเล็กน้อย) 2 (เสียหายปานกลาง) ถึง 1 (เป็นก้อนมาก/ปิดเบี้ยว)

เป้าหมาย: อุบัติการณ์เฉลี่ยของกระดูกอกหักแบบเก่า <5% (คะแนน 3 และต่ำกว่า)

ความปกคลุมของขนไก่

อะไร: ประเมินความชุกและความรุนแรงของการสูญเสียขนที่เกิดจากขนไก่หรือพฤติกรรมจิกอย่างก้าวร้าวในขั้นตอนต่างๆ ของการผลิต

ทำไม: การจิกขนจนบาดเจ็บเป็นปัญหาสวัสดิภาพที่สำคัญส่วนใหญ่เป็นผลมาจากพฤติกรรมอาหารที่เปลี่ยนรูปแบบ ซึ่งสามารถนำไปสู่การควบคุมอุณหภูมิที่ต่ำกว่าประสิทธิภาพ ผลผลิตที่ลดลง การบาดเจ็บ การจิกทำร้าย และแม้กระทั่งความตาย การจัดการพฤติกรรมนี้มีความสำคัญต่อการปฏิบัติกับฝูงที่ไม่ได้ตัดแต่ง จะช่วยปกป้องประสิทธิภาพของฝูง คู่มือป้องกันการจิกขน: http://www.featherwel.org/Portals/3/Documents/Advice_guide_%20V1.2%20May%202013.pdf

อย่างไร: โปรโตคอลการสูญเสียขนไก่ *AssureWel* www.assurewel.org/layinghens/featherloss

- กำหนดคะแนน 0 (ไม่มี/น้อยที่สุด) ถึง 2 (ปานกลาง/รุนแรง) – บันทึกบริเวณของร่างกายที่ได้รับผลกระทบ

เป้าหมาย: ในพื้นที่สีเขียว (25% แรกของฟาร์ม - โปรดดูที่ลิงก์ด้านล่างสำหรับรายละเอียดเพิ่มเติม) โดยใช้ *AssureWel* ซึ่งเป็นเครื่องมือเปรียบเทียบของอุตสาหกรรม:

<http://www.assurewel.org/layinghens/howisyourfeatherlossmeasuringup/featherlossbenchmarkingtool>

พฤติกรรมฝูง

อะไร: บันทึกปฏิกิริยาของฝูงต่อผู้คน

ทำไม: ไก่ที่บินไม่ได้จะมีระดับความกลัวสูง ซึ่งบ่งบอกถึงความฉลาดในฝูง สัตว์สภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม หรือกิจกรรมของผู้ล่า ฝูงสัตว์ที่หวาดกลัวสามารถตื่นตระหนกและกลืนกินกันและกันได้

อย่างไร: โปรโตคอลการบิน *AssureWel* www.assurewel.org/layinghens/flightiness

- สังเกตพฤติกรรมของไก่ในขณะที่คุณเข้าใกล้และให้คะแนนความสงบ รมัดระวัง หรือบินหนี

เป้าหมาย: ฝูงไก่สงบ ไก่ที่คนเลี้ยงสามารถเข้าไปใกล้ได้

การตาย

อะไร: บันทึกจำนวนไก่ที่ตายหรือคัดออกและสาเหตุ

ทำไม: การเสียชีวิตอาจเกิดจากการบาดเจ็บเรื้อรัง โรค การจัดการที่ไม่เหมาะสม หรือสภาวะแวดล้อม และบ่งชี้ถึงความเจ็บปวด ความทุกข์ทรมาน ประสิทธิภาพการทำงานที่ต่ำกว่ามาตรฐาน และความสูญเสียต่อธุรกิจ

อย่างไร: โปรโตคอลการตาย *AssureWel* <http://www.assurewel.org/layinghens/mortality>

เป้าหมาย: <3% ของฝูงเมื่อสิ้นสุดการวางไข่

มาตรการอื่น ๆ: ความสะอาดของขน ฝ่าเท้าอักเสบที่เท้า การตัดจะงอยปาก

สัญญาณของไก่:

พฤติกรรมเชิงบวก

เกือกฝุ่นและอาบน้ำแดด

พื้นที่กลางแจ้ง

เข้าหาคนเลี้ยงและยอมให้คนเลี้ยงเข้ามาใกล้

การเกาะและการใช้การเสริมคุณค่า

หาอาหาร - เดินจิกพื้นดินและหาอาหาร

ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในเชิงบวก เช่น การหาอาหารหรือการกินอาหารร่วมกับไก่ตัวอื่น

พฤติกรรมเชิงลบ

การจิกที่ก้าวร้าว – มุ่งเป้าไปที่ศีรษะหรือคอ

การจิกที่ก่อให้เกิดอันตราย – มุ่งเป้าไปที่ขน บาดแผล หรือทวาร

การรุกรานไก่ตัวอื่น - การไล่ตีหรือการต่อสู้

ความก้าวร้าวต่อคนเลี้ยง

ความกลัว

พฤติกรรมการกองสุมกัน

โครงการให้การรับรอง

บริษัทอาหารคาร์ให้คำมั่นนโยบายที่ชัดเจนโดยระบุรายละเอียดมาตรฐานสวัสดิการที่จำเป็นสำหรับแม่ไก่ การใช้การรับรองจากบุคคลที่สามหรือโครงการรับประกันอาจมีประโยชน์และขอแนะนำเป็นอย่างยิ่ง ด้านล่างนี้คือโครงการของยุโรปที่คัดสรรซึ่งกำหนดมาตรฐานการปลอดกรงขังที่มีสวัสดิภาพสูงกว่า

KAT ในเยอรมนีให้การรับรองไข่ทั้งจากโรงเลี้ยงและไข่แบบปล่อยอิสระ และครอบคลุมทุกขั้นตอนของการผลิตด้วยโครงการตรวจสอบที่เข้มงวด

Label Rouge ในฝรั่งเศสรับรองเฉพาะไข่ที่เลี้ยงแบบปล่อยอิสระโดยมีหลักเกณฑ์และโครงการตรวจสอบที่เข้มงวด

RSPCA Assured ในสหราชอาณาจักรให้การรับรองทั้งไข่โรงเรือนและแม่ไก่แบบปล่อยอิสระที่ครอบคลุมระยะแม่ไก่และแม่ไก่โดยมีหลักเกณฑ์และโครงการตรวจสอบที่เข้มงวด

Beter Leven ในเนเธอร์แลนด์เป็นระบบที่อิงตามดาวซึ่งมีหลักเกณฑ์และแบบโครงการตรวจสอบที่เข้มงวด มีสามระดับตั้งแต่ 1 ดาว (ระบบโรงเรือนที่มีเลี้ยง) ไปจนถึง 3 ดาว (ปล่อยเลี้ยงอิสระที่มีพื้นที่มากขึ้น การเสริมคุณค่าและไม่มีการตัดจะงอยปาก)

สรุป

สิ่งสำคัญที่จำเป็นสำหรับระบบทางเลือกเพื่อเพิ่มศักยภาพด้านสวัสดิภาพ

- การเลี้ยงไก่สาวที่เหมาะสม
- การออกแบบโรงเรือนที่ตีพร้อมพื้นที่ใช้งานที่จัดวางอย่างดี ทำให้มั่นใจได้ว่าเกาะอยู่สูง อาบฝุ่น และหาอาหารได้
- ระเบียบ
- มีพื้นที่มากมาย
- เสริมแต่งอย่างเหลือเฟือ
- อาหารบดที่เหมาะสม
- หัวให้น้ำไก่
- เข้าถึงพื้นที่เลี้ยงนอกอาคารทุกที่ที่ทำได้
- การปกปิดที่ดีในทุกพื้นที่เลี้ยงนอกอาคารที่มีให้ ทั้งแบบธรรมชาติและประดิษฐ์
- การติดตามมาตรฐานผลลัพธ์ด้านสวัสดิภาพ รวมถึงความปกคลุมของขนไก่ กระดูกอกหัก และพฤติกรรมฝูง

อ้างอิง

ข้อมูลในเอกสารนี้มาจาก:
Article 4, Directive 1999/74/EC. <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:1999:203:0053:0057:EN:PDF>
Bristol University, 2013. Improving Feather Cover: A guide to reducing the risk of injurious pecking occurring in non-cage laying hens. สามารถดูได้ที่ http://www.featherwel.org/Portals/3/Documents/Advice_guide_%20V1.2%20%20May%202013.pdf
Commission Regulation (EC) No 589/2008, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32008R0589&from=EN>
Compassion in World Farming, 2012. เอกสารข้อมูล 3 (Hen welfare in alternative systems) สามารถดูได้ที่: <http://www.compassioninfoodbusiness.com/media/5789266/laying-hen-welfare-in-alternative-systems.pdf>
Compassion in World Farming, 2012. เอกสารข้อมูล 4 (Reducing the need for beak trimming in laying hens) สามารถดูได้ที่ <http://www.compassioninfoodbusiness.com/media/5789269/laying-hens-reducing-the-need-for-beak-trimming.pdf>
Compassion in World Farming, 2014. กรณีศึกษา: Rearing Laying Hens In A Barn System Without Beak Trimming: The Rondeel Example. สามารถดูได้ที่ <http://www.compassioninfoodbusiness.com/media/5817306/rondeel-case-study-july-2014.pdf>
เว็บไซต์ Featherwel www.featherwel.org
RSPCA Assured laying hen standards <http://science.rspca.org.uk/sciencegroup/faranimals/standards/layinghens>

ระบบสวัสดิภาพที่สูงขึ้นสำหรับไก่ไข่ – ตัวเลือกที่เหมาะสมที่สุด

Compassion in World Farming

Compassion ได้รับการยอมรับว่าเป็นองค์กรการกุศลในด้านสวัสดิภาพสัตว์ในฟาร์มชั้นนำระดับโลก ก่อตั้งขึ้นในปี 1967 โดย Peter Roberts เกษตรกรผู้เลี้ยง ไก่เนื้อชาวอังกฤษ ซึ่งมีความกังวลเกี่ยวกับการพัฒนาฟาร์มแบบเข้มข้นในโรงงาน

สามารถดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ www.ciwf.org.uk

โปรแกรมธุรกิจอาหาร

ทีมธุรกิจอาหารของ Compassion in World Farming ทำงานร่วมกับผู้ผลิตของธุรกิจบริการอาหาร และซูเปอร์มาร์เก็ตค้าปลีกชั้นนำที่มีความสามารถในการทำให้เกิดผลกระทบในแง่บวกต่อสัตว์จำนวนมากในห่วงโซ่อุปทานของตนเอง

เราเชื่อในการทำงานร่วมกันและวิธีที่นำโดยการแก้ปัญหา การพัฒนาความสัมพันธ์ที่อยู่บนพื้นฐานของความไว้วางใจ ผลประโยชน์ร่วมกัน และรางวัลสำหรับความก้าวหน้า

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม โปรดดูที่ commentationinfoodbusiness.com

ติดต่อเรา:

ทีมธุรกิจอาหาร
River Court
Mill Lane
Godalming
Surrey GU7 1EZ
UK

โทร: +44(0)1483 521 950

อีเมล: foodbusiness@ciwf.org

เว็บไซต์: compassioninfoodbusiness.com

Compassion in World Farming เป็น
องค์กรการกุศลที่จดทะเบียนในอังกฤษและเวลส์
(เลขประจำตัวองค์กรการกุศล 1095050)
และบริษัทมหาชนจำกัดโดยการรับประกัน
(เลขทะเบียนนิติบุคคล 4590804)